qđ non credis. Et adiecit, ꝙ̄tum valēt om
nes facultates tue. Rn̄dit iudex. Valēt for
ſitan mille libras, dixit ei frater Egidiꝰ.
Dares tu ꝑ millibꝫ libris. Reſpōdit, darē
valde libēter Dixit ei frater Egidiꝰ. Certū
eſt ꝙ terrena oīa nichil ſūt reſpectu celeſ
tiū, cur igitur hec nō das ꝑ illis. Reſpōdit
iudex. Credis tu ꝙ homo tantum oꝑetur
ꝙ̄tum credit. Rn̄dit frater egidiꝰ, ſācti et
ſancte bona q̄ potuerūt facere ſtuduerūt
opere exercere. ⁊ que nō potuerūt cōplere.
cōpleuerūt ſāctis deſiderijs. ⁊ defectū opis
ſuppleuit ipm̄ deſideriū ſanctum. Si quis
haberet ꝑfecte fidē, veniret in talē ſtatum
in quo daretur ei plena certitudo, homini
qui certitudinaliter exſpectat magnū ⁊
eternū bonum. quid mali pōt facere ei ali
qđ malum. Et hōi qui exſpectat eternum
malū. quid boni pōt ei facere aliqđ bonum.
Nunq̄ꝫ tamē debet aliquis deſperare dū
viuit de miſericordia dei. qꝛ vix eſt arbor ita
ſpinoſa ⁊ nodoſa quā non poſſunt hoīes
planā ⁊ pulchrā facere ⁊ eā ornare. multo
magis nō eſt quis ita grauis peccator in
mūdo quē non pōt deus gratia ⁊ virtutibꝫ
adornare. De dilectōne dei ⁊ proxi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dilectio dei ꝛ proximi maior ē oībꝫ virtutibꝫ. Dicebat frater Egidius cuidā fratri ſpūali aīco ſuo credis tu ꝙ ego diligā te. Reſpondit frater ille, credo, dixit ei frater Egidi⁹. Non credas tibi. qꝛ ſolus creator eſt ille qui vere diligit creaturā. ꝛ amoꝛ creature nichil ē reſpectu amoīs creatoꝛis. Dixit q̄dā ali⁹ frater Egidio, ꝓpħa dicit. ꝙ oīs amic⁹ fraudulēter incedit. Reſpōdit. Jdeo ſū tibi fradulētus qꝛ bonū tuū nō facio meū. Quāto enī āpli⁹ bonū tuū facerē meū. tāto mi⁹ eſſem tibi fraudulētus Quāto enī ampli⁹ q̄s letꝰ fueit de bono proximi. tāto erit magis ꝑticeps boni illi⁹. Si vis ergo ꝑticeps eſſe boni omnium. gaude de bno omnium, bonum aliorum facis tuum. ſi tibi placet Et malum aliorum facis tuam cuſtodiā ſi tibi diſplicet. hec ē via ſalutis ut ſis letus ꝛ gaudens de bono proximi. dolens de malo ſuo Et credas bona de alijs. de te mala. ꝛ honores alios ꝛ te deſpicias, qui non vult alios honorare nō hōrabitur. ꝛ q̄ nō vult cognoſcere nō cognoſcetur. ꝛ q̄ nō vult fatigari non req̄ſcit. labor iciūm fructuoſū ſuꝑ oē laboꝛiciūm ē ſtudere pietati

et benignitati. Quid quid fit ſine amore et deuocōe nō eſt placitū deo nec ſāctis ei9. Ex ſuis efficitur homo paup. et ex diuinis efficitur diues. Ergo diuina debet hō diligere et alia otēpnere. Quid eſt magis quam ſcire eſſe gratū beneficijs dei. et ſcire repꝛhendere ſe de malis ꝓprijs. In hac ſcola vellem ſtuduiſſe ab inicio mundi et ſtudere vſqꝫ ad finē mūdi. ſi tamē vixiſſem et victur9 eſſem ſcꝫ in cōſideracōne et commēdacōne beneficiorꝫ dei et i cōſideracōe et repꝛhenſione maleficiorꝫ meorꝫ. tamē ſi defectū haberē i repꝛhenſione mei de maleficijs meis nullum defectū haberē in conſideracōne dei. Vides quod ioculatores et mimi omendāt miro mō eos q̄ dant eis vnū cimciū veſtimēti. Quid enim debem9 facere dn̄o deo noſtro? Multū deberes eſſe fidelis illi q̄ vult te liberari ab oī malo. et tribuere tibi omē bonum.

De humilitate

Nemo poteſt venire in cōgnitionē dei niſi p humilitatē. Via eundi ſurſū eſt ire deorſum. Et oīa picula et omes caſus magni qui acciderūt in mūdo non niſi p eleuacōē capitis acciderūt. ſicut pꝫ i illo q̄ fuit creatus in celo. et in adam. in phariſeo